

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

*Εκκοσόν μετρούμεν χρόνον
εις τήν γήν των Παρθενώνων.*

*Χίλια κη' ένηκαόσα πέντε,
τά μουνοίμε κη' έν κουρείνται.*

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ' εύθείας προς έμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ό κ τώ φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο.
Γιά τά ξένα όμως μέρη—δ έ κ α φ ρ ά γ κ α κ α ι ' σ τ ό χ έ ρ ι.

*Εις γνώσιν ήρομεν παντός εύμοσούσ τελεστή
ότι πωλούμεν όματα «Ρωμίου» άνελλιπί
μέ τήν άνάλογον τιμήν κη' όποιος άπ' έξω θέλει
δέν θά πληρώη δι' αυτά ταχυδρομείων τέλη.*

**Πέντε του κουτσο-Φλεβάρη,
χαιρετώ τόν γκαμπλιόρη.**

**Έβδομήντα κη' όκτώ κη' όκτακόσα,
και Τριόδι τρελλά δίχως γρόσα.**

*Έλαγα τον Άσώτιο, θρηνώ τον Ι. Ιωηαίο,
τό γεροντάκι τό παλιό, ποίχε τό πνεύμα νίο.
Δάρτης κλαδά ήν έκωσαν, δέν' βόησαν μήτεστάχ
ήτά τά μαλλά, που θάδελε καθένας μιν τά τήχη,
ήτά τά μαλλά, που μέ σπονδής άσημαθήσαν χήσηα,
κη' άντι σαν λείφανα τιμής μέτ' ά τιμα' τά χρώσηα.*

*μέ κάλτιας, μέ μοντουόγιας,
και ράμματι γιά γούνιας.*

*Τρίς χαιρετώ τούς πρώτους
του κράτους Πιερώτους.
Τρίς χαιρετώ και πάντας,
που λένουν τούς λιμάνας
των πρώτων των έν τέλει
μόνο γιά τό καρβέλι.*

*Πόσας έλλίδες' θάφτηκαν κη' όνειρα περασμένα
μέ τάσπρο λείψανό του,
και μέγα στιγμή ξανάθισαν λουλούδια μαραμμένα
νά γίνουν στέφανό του.*

*Δέχομαι οάν μασκαράς μασκαράδες έπιλογείς,
δέχομαι συνδυασμούς, τούς μικρούς, τούς άμυγείς,
δέχομαι πολλούς φαγάδες,
δέχομαι και Ριμπαγάδες,
συντηρητικούς πολιτας μέ γαϊδοουρνό σαρόνι,
και φρικτούς έπαυστάτας όπως τόν παππά Γιωπόνου.*

*Ό, τι καλό κη' άληθινό γεννού έν έδώ τά γράμματα
άνταί' στο παληρόκορο, τό σβήσουν τά γράμματα.*

*Δέχομαι τάς ύποκλίσεις καθένος κλεινού προμάχου
κη' έξετάς τάς παντοίας καταστάσεις του στομάχου,
κη' όποιον βλέπω, συμπολιτα, μέ γεμάτη τήν κοιλιά
του καθίλω προσοπιλά συντηρητικού τσολιά,
κη' όποιος βλέπω να μέ βλέπη και τό στόμα τήχη χάσκα
του καθίλω μία σκούφια και παππά Γιωπόνου μάσκα.*

**Τού Φασουλιά Χορός
τά μάλα μολλιχός.**

*Φ.— Έν μέσο της έκλογικής των Πανελλήνων πάλης
κη' ήρώτος όπως κη' άλλωτε μετά χαράς μεγάλης
τό μέγαρόν μου τό λαμπρόν άνοιγμα πέρα πέρα
και μασκαράδες δέχομαι και μετρημομένους...
των μασκαράδων ή πομπή πασών θρωσάσρα
και προσδοκώμεν έξ' αυτής τήν επαγγελί του γένους.*

*Όσοι των έξοχωτάτων
έξαρχών τό φρόνημά των
άπό τό στομάχι μόνον,
τούτους πάντα μεγαλύνω,
τούτους τούς λιμάνας λένω
ότους αιώνας των αιδώνω.*

**Καλώς τον τόν Καρβάλο
σε τοίτο τό σαράβαλο**

